

عجوزک و عیاران

قصه‌ای برگرفته از هزار و یک شب (شب‌های ۶۹۹ تا ۷۱۹)
ترجمه‌ی عبداللطیف طسوجی

محمود دولت آبادی

گزینش و ویرایش

عنوان فاردادی: الف لیله و لیله، فارسی، برگزیده
عنوان و نام پدیدآور: عجوزک و عیاران برگرفته از هزار و یک شب، شب ۷۱۹ تا ۶۹۹؛ ۱۴۰۰

ترجمه‌ی عبداللطیف طسوچی؛ گرینش، ویرایش محمود دولت‌آبادی

مشخصات نشر: تهران؛ نشرچشم، ۱۴۰۰

مشخصات ظاهري: ۸۶ ص

شابک: ۹۷۸-۰-۹۱۰-۵۲۲۰-۱

وضعیت فهرست‌نويسي: فيها

يادداشت: کتاب حاضر برگزیده‌ای از هزار و یک شب با ترجمه‌ی عبداللطیف طسوچی تبریزی است.

موضوع: ادبیات عربی--۱۳۲۰-۳۳۴ ق--ترجمه شده به فارسی

Arabic literature--750-945--Translations into Persian

موضوع: داستان‌های عربی

Arabic fiction

موضوع: داستان‌های عاشقانه‌ی عربی

Love stories, Arabic

موضوع: داستان‌های فارسی--ترجمه شده از عربی

Persian fiction--Translations from Arabic

شناسه‌ی افزوده: طسوچی تبریزی، عبداللطیف، قرن ۱۳ ق، مترجم

شناسه‌ی افزوده: دولت‌آبادی، محمود، ۱۳۱۹، گردآورنده، ویراستار

شناسه‌ی افزوده: Dowlatabadi, Mahmoud

ردیفه‌ی کنگره: PJA۳۴۴۸

رده‌بندی دیو: [ج] ۸۹۲/۷۳۳۴

شاره‌ی تالیف: [م] ۸۴۹۱۳۶۷

اطلاعات رکورد کتابخانه‌ی: فيها

ردیتندی نشرچشم: ادبیات - داستان فارسی - متون منثور کهن

محجوب و عباران

- قصه‌ای برگرفته از هزار و پک شب - شباهای ۶۶۹ تا ۷۱۹ -
Mahmood Dowlatabadi

مدیر هنری: فؤاد فراهانی

همکاران آماده‌سازی: فرزانه صدیقی، زهرا بازیان شتربانی

ناظر تولید: امیر حسین نخجوانی

لیتوگرافی: پاپخر

چاپ: شش ایران

تیراز: ۴۰۰۰ تنسخه

چاپ اول: پاییز ۱۴۰۰، تهران

ناظر فنی چاپ: یوسف امیرکیان

شابک: ۵-۰۹۱۰-۰۱-۶۲۲-۹۷۸

دفتر مرکزی نشرچشم

تهران، خیابان کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه شهید کمنام، کوچه‌ی چهارم، پلاک ۲. تلفن: ۸۸۳۳۳۶۰۰

کتاب‌فروشی نشرچشمی کریم خان

تهران، خیابان کریم خان زند، نبش میرزا زبیر ازی، شماره‌ی ۱۰۷. تلفن: ۸۸۹۰۷۷۶۶

کتاب‌فروشی نشرچشمی کورش

تهران، بزرگراه ستاری شهد، بیش خیابان پیامبر مرتضی، مجتمع تجاری کورش، طبقه‌ی پنجم، واحد ۴. تلفن: ۴۴۹۷۱۹۸۹

کتاب‌فروشی نشرچشمی آرن

تهران، شهرک قدس (غرب)، بلوار فرج‌آدی، خیابان حافظی، نبش خیابان فخار مقدم، مجتمع تجاری آرن، طبقه‌ی ۲. تلفن: ۷۵۹۳۵۴۵۵

کتاب‌فروشی نشرچشمی پابل

پابل، خیابان شریعتی، رو به رود اسلام‌آباد. تلفن: (۰۱۱) ۳۲۲۳۴۵۷۱

کتاب

تهران، خیابان کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه شهید کمنام، کوچه‌ی چهارم، پلاک ۲. تلفن: ۸۸۳۳۳۵۸۳

کتاب

چشم

تهران، نیاوران، جماران، مجتمع تجاری جم‌پست، طبقه‌ی دوم، پلاک ۱۱. تلفن: ۷۰۵۱۸۷۲

کتاب‌فروشی نشرچشمی دلشدگان

مشهد، بلوار وکیل آباد، بین وکیل آباد هجدده و بیست (بین هفتاد و هشت‌ستان)، پلاک ۳۸۶. تلفن: (۰۵۱) ۳۸۶۷۸۵۸۷

کتاب

چشم

رشت، خیابان معلم، میدان سرگل، ابتدای کوچه‌ی هقدم، تلفن: (۰۴۰) ۲۱۴۹۸۴۸۹

کتاب

چشم

کرج، عظیمه، بلوار شریعتی، مرکز تجاری فرهنگی مهرآمال، طبقه‌ی پنجم، تلفن: (۰۲۶) ۳۵۷۷۷۵۰۱

تلفن پخش کتاب چشم: ۷۷۷ ۸۸ ۵۰۲

www.cheshmeh.ir
chesmehpublication

حق چاپ و انتشار محفوظ و مخصوص نشرچشم است.

هرگونه اقتباس و استفاده از این اثر، مشروط به دریافت اجازه کتبی ناشر است.

مقدمه

هزار و یک شب، افزون بر خاصیت پیوستاری قصه‌ها و هدف از قصه‌گویی که به منزله‌ی رهایی از مرگ و نجات زن و زیبایی و نگریستن به زندگی ساخته و پرداخته شده است، یک ویژگی برجسته‌اش هم این کتاب را منحصر به خودش کرده است و آن دست بردن‌های نابذک‌در هزار و یک شب است. هم‌زمان با نشر این قصه‌ی خیال‌انگیز، قصه‌ای هندی به ترجمه‌ی زنده‌یاد محمد رضا دیمیاد و فرزند ایشان به نشر سپرده شده با نام سپیده‌دم و نشان می‌دهد. بی و پایه‌ی هزار و یک شب هندی است و در قرون بسیار پیش و پیش‌تر از خلیفه‌کوی اعراب خلق شده است. در اختلاط داستان‌های موسوم به هزار افسان هم با هزار و یک شب سخن رفته است به خامه‌ی اهل تحقیق،^۱ اخیراً نیز خبر از مجموعه‌ای شنیده‌ام به نام صد و یک شب در لسان عربی تونسی که به نقل مترجم آن، آقای امیرحسین الهیاری، در دست ترجمه است؛ مجموعه‌ای از گونه‌ای هزار و یک شب که نقل‌هایی است از دوره‌ی امویان و چون کار به دست عباسیان افتاده آن چندان قصه از متن کتاب برداشته شده است. حالا خود بسنجد آن که با عمو - خالو زاده‌ها چنان کند با

۱. دایرة المعارف ایرانیکا، ذیل «هزار و یک شب»، نوشته‌ی ش. پلا، ترجمه‌ی فرزانه طاهری؛ مقدمه‌ی هزار و یک شب، جلال‌ستاری؛ مقدمه‌ی محمد رضا مرعشی پور با ارجاعات در آن.

دیگران چه‌ها کند! البته خلیفه در همه‌ی قصه‌های مربوطه، از جمله همین قصه، خوش رو، بزرگوار و بخشنده است!

باری، نکته‌ی قابل تأمل دیگر در این کتاب که اخوان‌العرب دربست متعلق به خود دانسته‌اند نگاه زشت نژادی است وقتی پای شخصیت (پرسوناژ)‌های ایرانی- عبری در حکایاتی باز می‌شود، از جمله در همین حکایت عجوزک و عیاران که چون از ایرانیان یاد می‌شود ایشان «عجم» - یعنی گنگ - نامیده می‌شوند و چون از عبریان بیاورد، ایشان هم بار منفی به خود می‌گیرند! در یکی از قصه‌ها مردی پارسی یک اسب پرنده اختراع می‌کند که یکی از شروط پادشاهی است در این که دختر خود را - مثلاً - با چنان شرطی به آن مرد به زناشویی خواهد داد. اما وقتی مرد سازنده‌ی اسب پرنده به درگاه می‌رسد، تصویری چنان زشت و نکبت از وی ترسیم می‌شود که من و شما هم نمی‌خواهیم چنان تصویری را به ذهن خود راه بدهیم. در حکایتی دیگر بازگانی پارسی (عجم!) کارش فریب دادن و ریودن جوانان خام بغداد است برای بزدن ایشان به جستن الماس و... طبعاً نابودی ایشان که مشروح آن در خود کتاب باید خوانده شود.

در قصه‌ی پیش‌رو که با اندکی ویرایش به نظر سرده شده است، اگر جایی از جوانان عجم نام بده شده، به جوانان پارس یا خراسان تغییر یافته و یک جای هم خشونت و سر بریدن زرگر یهودی جادوگر تغییر یافته و به بریدن گوش او بستن شد به نشانه‌ی این‌که سحر و افسونگری آن زرگر باطل شده است.

گزینش این قصه هم از آن‌رو به نظرم خوشایند آمد که ناظر است به پدیده‌ی عیاری (ای یاری!) که در فرهنگ شرق، از آن جمله در فرهنگ ما ایرانیان، جایی برای خود داشته است که البته به تدریج ضایع و باطل شده و ادامه‌اش را به صورتی ناخوشایند در جامعه‌ی خود، خاصه‌پس از آغاز شهرنشینی جدید، داشته‌ایم که پرداختن به آن مهم‌پیشه‌ی دانشوران رشته‌های جامعه‌شناسی - مردم‌شناسی

و چنان مقولاتی است که متأسفانه به صورت جدی همچون معضلی تاریخی - اجتماعی به آن پرداخته نشده یا شده و من غافل مانده‌ام، و جای چنین پژوهش مهم و ضروری‌ای امیدوارم خالی نمانده باشد و خالی نماند با وجود عرصه‌های برآمدن ایشان بار و حیات و رفتار و کردار خاص در دوره‌های مختلف از تاریخ معاصر ایران.

بدیهی است قصه‌های هزار و یک شب هنگارهای هزار و یکشنبی دارد و تا حدودی که به اصالت و کیفیت اثر آسیب نرسد ویراسته شده است. اما آن‌چه در قصه‌های هزار و یک شب مهم است همانا اصل و ذات روایتگری است که ذهن و خیال خواننده را جذب خود می‌کند که یعنی بیا همراه خیال پردازی‌هایم با من هم سفر شو: خاصه با نژارهای زنده یاد عبداللطیف طسوجی^۱ که از ساخت و بافت عبارات و به کار بستن واژه‌هایی خاص می‌برد که از خراسان باشد، و این دریافت بی‌هیچ نشانه‌ای آوردم که بیزارم از تعصبات و داهه‌های ناخوشایند آن. زیرا باور دارم که زبان فارسی فرایند زبان و گویش‌های همه‌ی مردمان و اقوام ایرانی است؛ و چنین باد.

محمد دولت‌آبادی
هشتم آبان ماه ۱۴۰۰، تهران

۱. عبداللطیف طسوجی، تاریخ ترجمه ۱۲۶۱ق، تبریز.